Dijous 6 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 16,16-20): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Una mica i ja no em veureu, i de nou una mica i em veureu (...). Però la vostra tristesa es convertirà en joia».

Presència de Déu en aquest món

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui dia —a la vista de les desgràcies que s'esdevenen al nostre món— és freqüent la pregunta: "On és Déu?". Jesús, d'una manera misteriosa, afirma que el tornarem a veure, i que això ens causarà goig. A més, ens ha desvetllat el rostre de Déu: Ell és el Pare.

A Déu no se li escapa el món de les mans. Ell no exerceix un "govern policial" (tal com acostumem a fer nosaltres), sinó providencial. Déu no és un "àrbitre". Com a Pare provident, Déu "deixa fer", però "no ens deixa". És a dir, respecta els dinamismes d'aquest món (les lleis de la naturalesa i les decisions de la nostra llibertat, àdhuc les equivocades), però —en la seva infinita bonesa i saviesa— ho recondueix tot envers la salvació de la humanitat. Exemples: César August, Herodes, Ponç Pilat, tot i actuà erròniament, foren instruments providencials al servei de la nostra salvació.

—Jesús, voldria dir a tothom: no ens inventem "deus"; deixem que Déu sigui Déu, i confiem-nos amb goig als seus "braços" de Pare.